

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/237/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111226868
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3111226868.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudkýň JUDr. Emílie Zimovej a JUDr. Gabriely Janákovej v právnej veci navrhovateľa BPT Leasing, a.s., so sídlom Drieňová 34, Bratislava, IČO: 31 357 814, právne zastúpený Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom, so sídlom Západný rad 39, Bratislava, proti odporcovi D. P., bytom R. XXXX/XX, Q., právne zastúpený Mgr. Tomášom Balážom, advokátom, so sídlom Štúrova 1, Žilina, o vydanie veci, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 29. januára 2013, č.k. 11C/236/2011-62, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi vydania štvorkolky KYMCO MXU 500, v.č. RFBL7001075600122 a náhrady trov konania. Navrhovateľ uviedol, že od spoločnosti AUTOHIT, s.r.o. kúpil za kúpnu cenu 260.000,- Sk hnutelnú vec a to štvorkolku s tým, že dňa 12.07.2007 uzatvoril s odporcom Leasingovú zmluvu, ktorej predmetom bol finančný leasing hnutelnej veci. Táto zmluva bola uzatvorená ako nepomenovaný zmluvný typ, pričom zmluvné strany v súlade s ust. § 262 OZ sa dohodli, že ich zmluvný vzťah sa bude spravovať Obchodným zákonníkom. Následne navrhovateľ listom zo dňa 15.02.2011 odstúpil od danej zmluvy pre neplatenie leasingových splátok odporcom, kedy poštovou zásielku obsahujúcu odstúpenie sa navrhovateľovi vrátila ako neprevzatá, v dôsledku čoho sa zásielka považuje za doručeníú. Koniec splatnosti zmluvy 48 mesiacov po prevzatí leasingu s tým, že nájomca je oprávnený ku kúpe predmetu leasingu po ukončení leasingovej zmluvy za predajnú cenu 1.000,- Sk bez DPH. Toto právo však musí nájomca uplatniť do 30 dní od zániku platnosti leasingovej zmluvy, inak jeho právo zaniká. Odporca predmet leasingu prevzal dňa 12.07.2007 a dojednaná 48 mesačná doba trvania leasingu uplynula 12.07.2011. Odporca si teda v zmysle čl. 2 ods. 8 leasingovej zmluvy mohol uplatniť právo na odkúpenie predmetu leasingu do 12.08.2011, čo však neučinil. Odporca potvrdil, že uzatvoril leasingovú zmluvu s tým, že bol si vedomý toho, že leasingová zmluva končí v lete 2011 a preto v júni 2011 telefonicky požiadal navrhovateľa o jej odkúpenie a zároveň o vyčíslenie penálov, nakoľko si bol vedomý, že niektoré splátky nezaplatil včas. Poukázal na tú skutočnosť, že odstúpenie navrhovateľa od leasingovej zmluvy nie je platné a to z dôvodu, že na daný právny vzťah sa vzťahoval Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z., v zmysle ktorého veriteľ môže odstúpiť od leasingovej zmluvy iba v prípade, ak by spotrebiteľ bol v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako 3 mesiace alebo dvoch splátok. Odporca uhradil celú kúpnu cenu predmetnej zmluvy, riadne si uplatnil právo na odkúpenie, pretože v leasingovej zmluve nie je upravený žiaden konkrétny spôsob akým si bol odporca povinný toto právo na odkúpenie uplatniť, preto tak urobil telefonicky. Súd prvého stupňa vec po právnej stránke posúdil podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. a § 126 ods. 1 OZ. Vychádzal z ust. 126 ods. 1 OZ, ktorý je právnym vyjadrením ochrany vlastníckeho práva. Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

Konkrétne sa týmto ustanovením chráni vlastnícke právo k hnuťelnej ako aj k nehnuteľnej veci a to pred neoprávnenými zásahmi, ktoré už nastali, ktoré trvajú alebo ktoré bezprostredne hrozia. Predpokladom postupu podľa uvedeného zákonného ustanovenia je preukázanie vlastníckeho práva k veci, ale aj preukázanie toho, že niekto vec vlastnícky patriacu inému aj zadržáva, teda že iná osoba neoprávnené bez právneho dôvodu zadržáva vec patriacu vlastníkovi a súčasne ju odmieta vydať. Prvoradým predpokladom úspešnosti žaloby na vydanie veci je, že sa vec neoprávnené nachádza vo faktickej moci inej osoby, než vlastníka. Súd preto skúma, či navrhovateľ je vlastníkom veci, ktoré žiada vydať, resp. je oprávnený mať vec u seba. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrhu nie je možné vyhovieť. Základným predpokladom úspešnosti žaloby o vydanie hnuťelnej veci je, že sa vec neoprávnené nachádza vo faktickej moci iného subjektu označeného navrhovateľom ako odporca. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal tento základný predpoklad ochrany vlastníckeho práva. Tvrdenie odporcu, že štvorkolka sa u neho nenachádza navrhovateľ účinne nespochybnil. Nenavrhol ani v tomto smere doplniť dokazovanie a súd si túto skutočnosť osvojil. Navrhovateľ na nemožnosť, nevykonateľnosť v žalobe navrhovaného riešenia nereagoval a formu uplatneného nároku nezmenil. Keďže navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno nepreukázal prvoradú podmienku pre domáhanie sa ochrany vlastníckeho práva k hnuťelným veciam a to, že vec vydania, ktorej sa domáha je vo faktickej moci odporu, súd návrh, ktorým je viazaný ako nedôvodný zamietol. O trovách konania bude rozhodnuté podľa § 151 ods. 3 O.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal, aby krajský súd ako súd odvolací rozsudok prvého stupňa zmenil tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie a prizná navrhovateľovi náhradu trov konania. Poukázal na tú skutočnosť, že pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav ku dňu vyhlásenia rozhodnutia. Názor súdu, že navrhovateľ je povinný preukazovať, že sa vec ktorú žiada vydať nachádza vo faktickej moci odporcu, by v praxi viedlo k neriešiteľným situáciám. Od navrhovateľa možno odôvodnene požadovať preukázanie skutočností, že odporca nadobudol držbu alebo detenciu veci s tým, že preukázanie držby v priebehu súdneho konania až do okamihu vydania rozhodnutia predstavuje pre navrhovateľa nesplniteľnú požiadavku, ktorá nekorešponduje s požadovanou ochranou jeho vlastníckeho práva. Požiadavka na navrhovateľa, aby dokazoval existenciu držby u odporcu by znamenala jeho zaťaženie nemožným dôkazom. Nejde tu totiž o neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena, ale o jeho presah ku dňu rozhodnutia súdu. Poukázal na rozhodnutie NS ČR, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ musí preukázať len to, že odporca držbu získal a jeho žaloba bude v takom prípade úspešná, ak odporca nepreukáže, že držbu stratil. Pokiaľ odporca teda na poslednom pojednávaní tesne pred vyhlásením dokazovania za skončené uviedol, že predmetnú vec predal a už ju nemá, mal povinnosť túto skutočnosť aj preukázať. Odporca však nepredložil žiaden dôkaz a dokonca svoje tvrdenie vôbec nekonkretizoval. Uviedol, že si nepamätá komu, kedy a kde mal predmetnú vec predať. Preto si súd tvrdenie odporcu nemohol osvojiť bez dokazovania, keďže neboli splnené podmienky na postup podľa § 120 ods. 3 O.s.p.. Odporca ako bývalý spolupracovník navrhovateľa poznal podmienky prevodu vlastníckeho práva k predmetu leasingu a musel si byť vedomý, že na neho vlastnícke právo v dôsledku odstúpenia od zmluvy nemohol prejsť a akákoľvek kúpna zmluva, ktorou by chcel predmetnú štvorkolku by bola neplatná. Uviedol, že z hľadiska vindikačnej žaloby mu nebola poskytnutá súdom prvého stupňa ochranného vlastníckeho práva z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z týchto dôvodov:

V prejednávanej veci je nepochybné a medzi účastníkmi nesporné, že záväzkový vzťah medzi navrhovateľom a odporcom bol založený zmluvou zo dňa 12.07.2007, ktorú je potrebné posúdiť ako obchodný záväzkový vzťah na základe tzv. nepomenovanej zmluvy podľa § 269 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka s tým, že na vzájomné práva a povinnosti z tohto právneho vzťahu je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. súčasne je však zrejmé, že predmetná zmluva je

zároveň aj zmluvou spotrebiteľskou a na odporcu je potrebné hľadiť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzatvorení nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na vzťah právny, vzťah založený touto zmluvou je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a to s poukazom na ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež z pohľadu ust. § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka.

Termín leasing pochádza z anglického slova prenajímať a požičiavať a bežne sa používa v obchodnofinančnej terminológii. Každému potencionálnemu investorovi sa ponúka predovšetkým kúpy zariadenie z vlastných prostriedkov alebo previesť kúpu za prostriedky získané úverom alebo získať užívanie prostredníctvom leasingu. Všeobecne býva leasing charakterizovaný ako zmluva o prenájme výrobných prostriedkov alebo výrobkov dlhodobej spotreby za dohodnuté čiastky na určité obdobie.

Postupne sa vyčleňujú dve skupiny leasingu a to leasing finančný a leasing operatívny. Finančný leasing je založený na dlhodobom prenájme upravenom príslušnou zmluvou, v rámci ktorej vlastník zariadenia prevádza na užívateľa v podstate všetky riziká a výnosy spojené s vlastníctvom daného majetku. V priebehu dohodnutého nájomného vzťahu by nájomca mal prenajímateľovi prostredníctvom dohodnutých splátok hradiť tzv. nadobúdacie náklady predmetu a úrokové náklady z danej finančnej transakcie. V splátkach sú zahrnuté aj riziká týchto operácií a pochopiteľne aj zodpovedajúca zisková marža. Pri operatívnom leasingu prenajímateľ nielen vlastní daný predmet, ale ho udržiava. Ide spravidla o krátkodobý prenájom špecifických druhov strojov, dopravných prostriedkov, počítačov, kedy v priebehu prenájmu nedochádza k úplnej amortizácii tohto zariadenia.

Z ust. § 2 písm. a/ zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej danej zmluvy vyplýva, že pre účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo inej právnej forme. Predmet právnej úpravy tohto zákona je potom následne negatívne vymedzený v ust. 1 ods. 2 cit. zákona. Čo sa potom rozumie spotrebiteľským úverom a čo sa za spotrebiteľský úver nepovažuje upravené v § 2 písm. a/, b/, c/, d/, e/ zák.č. 258/2001 Z.z..

Z obsahu spisu potom vyplýva, že daná leasingová zmluva obsahuje v sebe prvky zmluvy nájomnej aj kúpnej. Leasingový nájomca má určitý čas vec v nájme, pričom neskôr získa vec za úplatu do vlastníctva, čo zaručujú leasingovému nájomcu všeobecné zmluvné podmienky pre leasing daného motorového vozidla.

Vymedzenie spotrebiteľského úveru pre účely zák.č. 258/2001 Z.z. pripúšťa formu akéhokoľvek poskytnutia finančných prostriedkov v prospech dlžníka. Tak je tomu aj pri tzv. finančnom leasingu, kedy leasingová spoločnosť pri kúpe predmetu leasingu v prospech leasingovému nájomcovi poskytuje dodávateľovi predmet leasingu peňažné prostriedky, ktoré potom leasingový nájomca spláca. Peňažné prostriedky sú platené v prospech spotrebiteľa, pretože táto platba je podmienkou, aby spotrebiteľ mohol predmet leasingu užívať a následne aj získať. Zároveň však u finančného leasingu spotrebiteľ po určitú dobu užíva cudziu vec za určitú dobu mu zmluva zaručuje získanie vlastníckeho práva predmetu leasingu, teda dôjde ku kúpe najatej veci.

V prejednávanej veci navrhovateľ svoj nárok založil na tom skutkovom základe, že platne odstúpil od danej leasingovej v dôsledku riadneho neplatenia splátok zo strany odporcu a na tomto skutkovom základe následne si uplatnil právo na vydanie danej veci s čím sa odvolací súd nestotožňuje.

Pokiaľ teda vychádzame z predpokladu, že navrhovateľ platne odstúpil od danej zmluvy s odporcom, toto jeho tvrdenie neobstojí a to s poukazom na ust. § 5 zák.č. 258/2001 Z.z., kedy právo veriteľa odstúpiť od zmluvy vzniká, ak je spotrebiteľ v omeškaní s plnením jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace alebo dvoch splátok, čo nie je prejednávaný prípad.

Ako vyplýva z prehľadu príjmov z danej leasingovej zmluvy, je síce pravdou, že odporca bol v omeškaní s platením niektorých splátok, avšak nikdy nebola naplnená premisa ustanovená v § 5 cit. zákona, že by bol v omeškaní s platením jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace, prípadne naraz v omeškaní s platením dvoch splátok.

Zároveň faktom je, že z obsahu danej leasingovej zmluvy vyplýva právo odporcu na odkúpenie predmetu leasingu s tým, že odporca pred súdom prvého stupňa uviedol, že toto právo si uplatnil telefonicky u navrhovateľa, čoho dôkazom je následne je i tá skutočnosť, že zaplatil okrem týchto splátok aj poslednú splátku kúpnej ceny, ktorá sa rovná v prepočte sume 39,83 eur (1.000,- Sk bez DPH).

Keďže faktom je, že z leasingovej zmluvy č. 2786/27 nevyplýva povinnosť odporcu k písomnému prejavu ohľadom odkúpenia predmetu leasingu, možno potom následne uzavrieť, že došlo k naplneniu bodu II. - 8 predmetnej leasingovej zmluvy s tým, že odporca ako nájomca riadne odkúpil daný predmet leasingu a stal sa tak jeho vlastníkom.

Preto bol v konečnom dôsledku nedôvodný návrh navrhovateľa, ktorý svoj nárok opieral o odstúpenie od zmluvy a následnú výzvu na vydanie veci a domáhal sa ochrany svojho vlastníckeho práva, tak ako to predpokladá ust. § 126 ods. 1 OZ, kedy žiadal o vydanie daného predmetu leasingu od odporcu a to z dôvodu, že navrhovateľ už v čase podania návrhu nebol vlastníkom danej štvorkolky, vydania ktorej sa v tomto konaní domáhal.

Preto bol v konečnom dôsledku správny postup súdu prvého stupňa, ktorý návrh ako nedôvodný zamietol a preto krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Zároveň odvolací súd vo zvyšku poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. stotožňuje.

O trovách odvolacieho konania rozhodované nebolo s poukazom na ust. § 224 ods. 4 O.s.p., kedy ak odvolací súd rozhodne o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie   n i e   j e   p r í p u s t n é .